

Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2020-14-81-08077
Den 17. december 2020

Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeris besvarelse af spørgsmål nr. 416 (MOF alm. del) stillet 30. november 2020 efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål 416

”Hvad er baggrunden for, at man ikke har opbevaret minkene i gyllebeholdere, indtil man havde undersøgt, hvad der var forsvarlig bortskaffelse af de aflivede mink?”

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Fødevarestyrelsen, som oplyser følgende:

”Under normale omstændigheder vil alle aflivede mink og minkkroppe efter pelsning blive sendt til forarbejdning. I denne helt ekstraordinære situation har det været nødvendigt også at bortskaffe døde mink til forbrænding og ved nedgravning, da forarbejdningskapaciteten er overskredet hos DAKA.

Reglerne om animalske biprodukter giver direkte mulighed for forbrænding, samt en undtagelsesmulighed for at medlemsstaterne kan tillade nedgravning i forbindelse med sygdomsudbrud. Fødevarestyrelsen har gjort det muligt at nedgrave mink i bekendtgørelse nr. 1567 af 5. november 2020 om tilladelse til nedgravning af pelsdyr.

I regi af den Nationale Operative Stab blev muligheder for anden bortskaffelse undersøgt, herunder bl.a. opskalering af kapaciteten hos DAKA og mellemoplagring (fx på fryseskibe, i åbne containere, i gylletanke mv) inden forbrænding i forbrændingsanlæg. Det blev konkluderet, at det var nødvendigt at tage muligheden for bortskaffelse via nedgravning i anvendelse. En eventuel deponering af mink i gylletanke ville have krævet, at der på meget kort tid kunne findes velegnede gyllebeholdere og gives de nødvendige tilladelser. Samtidig ville denne deponering kun udskyde behov for bortskaffelse, som samtidig ville blive vanskeliggjort af, at de døde mink hurtigt går i forrådnelse, og herefter ikke kan bearbejdes på DAKA.”

Rasmus Prehn

/

Nikolaj Veje